ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๙๗/๒๕๕๗

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๒๐

เรื่อง ต้นทุนการเปิดหน้าดินในช่วงการผลิตสำหรับเหมืองผิวดิน

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๓๙ (๔/๒๕๕๗) เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ใช้การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๒๐ เรื่อง ต้นทุนการเปิดหน้าดินในช่วงการผลิตสำหรับเหมืองผิวดิน ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ประสัณห์ เชื้อพานิช

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 20
เรื่อง ต้นทุนการเปิดหน้าดินในช่วงการผลิตสำหรับเหมืองผิวดิน

คำแถลงการณ์

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 20 เรื่อง ต้นทุนการเปิดหน้าดินในช่วงการผลิตสำหรับเหมืองผิวดิน ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2555 (IFRIC Interpretation 20: Stripping Costs in the Production Phase of a Surface Mine (Bound Volume 2013 Consolidated without early application))

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 20
เรื่อง ต้นทุนการเปิดหน้าดินในช่วงการผลิตสำหรับเหมืองผิวดิน
อ้างอิง
ความเป็นมา **1**
ขอบเขต **6**
ประเด็นปัญหา **7**
มติ **8**
ภาคผนวก ก
วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 20 เรื่อง ต้นทุนการเปิดหน้าดินในช่วงการผลิตสำหรับเหมืองผิวดิน ได้กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 1 ถึง 16 และ ภาคผนวก ก

อ้างอิง

- *กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* (ปรับปรุง 2557)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง *การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)*
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง *สินค้าคงเหลือ (เมื่อมีการประกาศใช้)*
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง *ที่ดินอาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้)*
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง *สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (เมื่อมีการประกาศใช้)*

ความเป็นมา

1 ในการดำเนินการทำเหมืองผิวดิน กิจการอาจพบว่ากิจการจำเป็นที่จะต้องนำของเสียในเหมืองออกไป (“ดินและหินที่ปกคลุมอยู่บนชั้นของแร่”) เพื่อให้เข้าถึงแหล่งสินแร่

2 ในระหว่างขั้นตอนการพัฒนาเหมือง (ก่อนที่จะเริ่มการผลิต) ต้นทุนการเปิดหน้าดินมักจะถูกตั้งขึ้นเป็นสินทรัพย์ราวกับเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนในการปลูกสร้างอาคาร การพัฒนา และการก่อสร้างเหมือง ซึ่งเสื่อมค่าได้ ต้นทุนเหล่านี้จะถูกคิดค่าเสื่อมราคาหรือค่าตัดจำหน่ายอย่างเป็นระบบซึ่งส่วนใหญ่ใช้วิธีจำนวนผลผลิต โดยเริ่มคิดค่าเสื่อมราคาเมื่อมีการเริ่มต้นการผลิต

3 กิจการเหมืองแร่อาจจะยังคงต้องเอาดินและหินที่ปกคลุมอยู่บนชั้นของแร่ออกและเกิดต้นทุนการเปิดหน้าดินในช่วงการผลิตของการทำเหมือง

4 วัตถุที่นำออกไปตอนเปิดหน้าดินในช่วงการผลิตมักไม่จำเป็นต้องเป็นของเสียทั้งหมด แต่มักจะมีสินแร่และของเสียรวมกัน อัตราส่วนของสินแร่ต่อของเสียสามารถเป็นอัตราที่ต่ำจนถึงขนาดที่ไม่คุ้มค่าทางเศรษฐกิจหรือสูงจนก่อให้เกิดกำไร การเปิดหน้าดินซึ่งมีอัตราส่วนของสินแร่ต่อของเสียต่ำอาจจะก่อให้เกิดวัตถุที่สามารถนำไปใช้ได้ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการผลิตสินค้าคงเหลือ การเปิดหน้าดินอาจทำให้เข้าถึงวัตถุระดับลึกลงไปที่มีอัตราส่วนของสินแร่ต่อของเสียที่สูงขึ้นอีกด้วย ดังนั้นกิจกรรมการเปิดหน้าดินก่อให้เกิดประโยชน์ถึงสองอย่างคือสินแร่ที่สามารถนำมาใช้ในการผลิตสินค้าคงเหลือ และความสามารถที่ดีขึ้นในการเข้าถึงปริมาณวัตถุที่จะขุดในอนาคตได้เพิ่มมากขึ้น

5 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้จะพิจารณาว่าเมื่อใดที่ควรจะบันทึกบัญชีและวิธีการใดทางบัญชีในการบันทึกประโยชน์ทั้งสองชนิดแยกออกมาต่างหากจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน รวมทั้งวิธีการวัดผลประโยชน์เหล่านี้ในตอนเริ่มแรกและการวัดค่าภายหลังการรับรู้มูลค่าเริ่มแรก

ขอบเขต

6 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้กับต้นทุนการนำของเสียออกไปที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการทำเหมืองผิวดินในช่วงการผลิต (“ต้นทุนการเปิดหน้าดินที่เกิดขึ้นในช่วงการผลิต”)

ประเด็นปัญหา

7 ประเด็นที่ระบุในการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ได้แก่

7.1 การรับรู้ต้นทุนการเปิดหน้าดินที่เกิดขึ้นในช่วงการผลิตเป็นสินทรัพย์

7.2 การวัดมูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน และ

7.3 การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้มูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน

มติ

การรับรู้ต้นทุนการเปิดหน้าดินที่เกิดขึ้นในช่วงการผลิตเป็นสินทรัพย์

8 ในกรณีที่ประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินรับรู้ในรูปแบบของสินค้าคงเหลือที่ผลิตได้ กิจการต้องบันทึกต้นทุนในกิจกรรมการเปิดหน้าดินตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง *สินค้าคงเหลือ* (เมื่อมีการประกาศใช้) ในกรณีที่ประโยชน์ที่ได้รับคือการเข้าถึงสินแร่ได้ดีขึ้น กิจการต้องรับรู้ต้นทุนเหล่านี้เป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนหากเข้าเงื่อนไขที่กำหนดในย่อหน้าที่ 9 ซึ่งการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้หมายถึงสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่เป็น “สินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน”

9 กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินก็ต่อเมื่อเข้าเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้

9.1 มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ว่ากิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต (สามารถเข้าถึงมวลสินแร่ได้ดีขึ้น) ที่จะเกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน

9.2 กิจการสามารถระบุส่วนประกอบของมวลสินแร่ที่สามารถเข้าถึงได้ดีขึ้น และ

9.3 ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเปิดหน้าดินที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบดังกล่าวสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ

10 สินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินต้องบันทึกบัญชีเป็นส่วนเพิ่มหรือส่วนที่เพิ่มมูลค่าของสินทรัพย์ที่มีอยู่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินจะบันทึกเป็น*ส่วนหนึ่ง*ของสินทรัพย์ที่มีอยู่

11 สินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินจะจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตนหรือสินทรัพย์ไม่มีตัวตนเช่นเดียวกับสินทรัพย์ที่มีอยู่ กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ลักษณะของสินทรัพย์ที่มีอยู่จะกำหนดว่ากิจการต้องจัดประเภทสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินเป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตนหรือสินทรัพย์ไม่มีตัวตน

การวัดมูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน

12 กิจการต้องวัดมูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินด้วยราคาทุน ซึ่งเป็นต้นทุนสะสมที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการดำเนินกิจกรรมการเปิดหน้าดินที่ทำให้การเข้าถึงองค์ประกอบของสินแร่ได้ดีขึ้น รวมถึงการปันส่วนค่าใช้จ่ายการผลิตที่เกี่ยวข้องโดยตรง การดำเนินการบางอย่างอาจเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับกิจกรรมการเปิดหน้าดิน ซึ่งตามแผนของกิจกรรมการเปิดหน้าดินไม่จำเป็นต้องมีการดำเนินการบางอย่างเหล่านี้ ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานดังกล่าวต้องไม่รวมอยู่ในต้นทุนของสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน

13 ในกรณีที่ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินและสินค้าคงเหลือที่ผลิตได้ไม่สามารถระบุแยกได้ กิจการต้องปันส่วนต้นทุนการเปิดหน้าดินที่เกิดขึ้นในช่วงการผลิตระหว่างสินค้าคงเหลือที่ผลิตได้และสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินโดยใช้เกณฑ์การปันส่วนที่อ้างอิงจากตัววัดการผลิตที่เกี่ยวข้อง ตัววัดการผลิตดังกล่าวจะถูกใช้คำนวณสำหรับส่วนประกอบของมวลสินแร่ซึ่งระบุได้ และจะถูกนำมาใช้เป็นเกณฑ์เทียบเคียงในการระบุระดับของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่เกิดในอนาคตจากกิจกรรมที่ได้เกิดขึ้นแล้ว ตัวอย่างของตัววัดการผลิตดังกล่าวได้แก่

13.1 ต้นทุนของสินค้าที่ผลิตได้เปรียบเทียบกับต้นทุนที่คาดว่าจะเกิด

13.2 ปริมาณของเสียที่สกัดออกไปเปรียบเทียบกับปริมาณของเสียที่คาดว่าจะสกัดออกไปจากปริมาณสินแร่ที่ผลิต และ

13.3 ปริมาณแร่ที่มีอยู่ในสินแร่ที่สกัดได้เปรียบเทียบกับปริมาณแร่ที่คาดว่าจะสกัดได้จากปริมาณสินแร่ที่ผลิต

การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้มูลค่าเริ่มแรกของสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน

14 ภายหลังการรับรู้เริ่มแรก สินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินต้องวัดมูลค่าด้วยราคาทุนหรือราคาที่ตีใหม่ หักด้วยค่าเสื่อมราคาหรือค่าตัดจำหน่ายและหักขาดทุนจากการด้อยค่า ในลักษณะเดียวกันกับสินทรัพย์ที่มีอยู่ ซึ่งสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินรวมอยู่เป็นส่วนหนึ่ง

15 สินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินต้องคิดค่าเสื่อมราคาหรือค่าตัดจำหน่ายอย่างเป็นระบบตลอดอายุการให้ประโยชน์ที่คาดไว้ของส่วนประกอบที่ระบุได้ของมวลสินแร่ที่สามารถเข้าถึงได้มากขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากกิจกรรมการเปิดหน้าดิน วิธีจำนวนผลผลิตต้องนำมาใช้ยกเว้นวิธีอื่นมีความเหมาะสมกว่า

16 อายุการให้ประโยชน์ที่คาดไว้ของส่วนประกอบที่ระบุได้ของมวลสินแร่ซึ่งใช้ในการคิดค่าเสื่อมราคาหรือค่าตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ที่เกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินจะแตกต่างจากอายุการให้

ประโยชน์ที่คาดไว้ซึ่งใช้ในการคิดค่าเสื่อมราคาหรือค่าตัดจำหน่ายเหมืองและอายุสินทรัพย์ที่เกี่ยวกับเหมือง ข้อยกเว้นจากกรณีดังกล่าวจะจำกัดเฉพาะบางสถานการณ์เมื่อกิจกรรมการเปิดหน้าดินได้ให้การเข้าถึงที่ดีขึ้นของมวลสินแร่ส่วนที่เหลือทั้งหมด ตัวอย่างของกรณีนี้อาจเกิดขึ้นในช่วงสุดท้ายของอายุการให้ประโยชน์ของเหมือง เมื่อส่วนประกอบที่ระบุได้แสดงถึงการสกัดมวลสินแร่ในช่วงสุดท้าย

ภาคผนวก ก

วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้และมีฐานะเทียบเท่ากับส่วนอื่น ๆของการตีความฉบับนี้

ก.1 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2558 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ หากกิจการถือปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

ก.2 กิจการต้องปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับต้นทุนการเปิดหน้าดินที่เกิดขึ้นในช่วงการผลิตที่เกิดขึ้นในหรือหลังวันที่เริ่มต้นของงวดที่นำมาเปรียบเทียบล่าสุด

ก.3 ณ วันที่เริ่มต้นของงวดที่นำมาเปรียบเทียบล่าสุด สินทรัพย์ใด ๆ ที่เคยรับรู้ก่อนหน้าซึ่งเกิดจากกิจกรรมการเปิดหน้าดินในช่วงการผลิต (สินทรัพย์ที่เกิดจากการเปิดหน้าดินในอดีต) ต้องจัดประเภทใหม่เป็นส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ที่มีอยู่ ซึ่งกิจกรรมการเปิดหน้าดินนั้นเกี่ยวข้องเฉพาะในกรณีที่ยังสามารถระบุส่วนประกอบของมวลสินแร่ที่ยังเหลืออยู่ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ที่เกิดจากการเปิดหน้าดินในอดีตดังกล่าว ยอดคงเหลือดังกล่าวต้องมีการคิดค่าเสื่อมราคาหรือค่าตัดจำหน่ายตลอดอายุการให้ประโยชน์ที่คาดไว้ของการระบุส่วนประกอบของมวลสินแร่ซึ่งสินทรัพย์ที่เกิดจากการเปิดหน้าดินในอดีตเกี่ยวข้อง

ก.4 หากไม่สามารถระบุส่วนประกอบของมวลสินแร่ซึ่งเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ที่เกิดจากการเปิดหน้าดินในอดีตที่เกี่ยวข้อง สินทรัพย์ดังกล่าวต้องรับรู้รายการในกำไรสะสมต้นงวด ณ วันเริ่มต้นของงวดที่นำมาเปรียบเทียบล่าสุด